

БОРИС ПАСТЕРНАК

ПРИКАЗКА

Част 13 от „Стихотворенията на Юрий Живаго“

Превод от руски: Кирил Кадийски, 1990

chitanka.info

Там, във време оно,
в приказна страна,
през ковила конник
бързал на война.

Тръгнал бил отдавна
той за тая сеч
и израствал бавно
тъмен лес далеч.

Свило се сърцето:
винаги се бой
от места, където
има водопой!

Но пришпорил коня,
той със сетен дъх
изкачил наклона
до самия връх.

Свърнал запъхтяно,
слязъл в суходол,
минал през поляна,
стигнал сипей гол.

И се спуснал в клека
и през него той
стигнал до пътека
и до водопой.

В безразсъден порив,
без да се бои,
спрял той коня морен,
да го напои.

* * *

Пещера, към нея —
през потока — брод,
синкав пламък тлеел
пред самия вход.

Кървав дим в очите
стелел пласт след пласт
и откъм горите
чул се жален глас.

И поел тогава
с тръпнещия кон
през рова направо
той към тоя стон.

Хвърлил взор юнашки
и видял това:
люспеста опашка,
змейова глава.

Змей девица млада
с тяло омотал,
бълвал — като в ада —
пламък мъртво-бял.

Шията висяла
като бич корав.
в рамото ѝ бяло
впит със страшен гняв.

Че по стародавен
тежък обичай —
змеят получавал
откуп в тоя край.

Там така се грижел
простият народ
за бедняшки хижи
и за мил живот.

Шията обгърнал
здраво змеят стар
и така превърнал
в жертва този дар.

Хвърлил взор към свода
смелият герой
и приготвил бодро
копие за бой.

* * *

Взор притворен. Сини
бездни, ветрове.
Бродове, години,
цели векове.

С поломена броня —
конникът сразен.
Редом тъпче конят
змея повален.

Кон и змей — отдавна
не издават глас.
Конникът — припаднал,
девата — в несвяст.

Глъбината — синя.
Гаснеща заря.
Тя лежи. Царкиня?

Земна дъщеря?

*Ту сълзи от радост
леят се — поток,
ту отново падат
те в съня дълбок.*

*Ту са се свестили,
ту лежат на гръб
от сразени сили
и изтекла кръв.*

*Но туптят сърцата
и ту тя, ту той
будят се за кратко,
после пак покой.*

*Взор притворен. Сини
бездни, ветрове.
Бродове, години,
цели векове.*

Издание:

Борис Пастернак. Доктор Живаго. Интерпринт, 1990

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.